

OVERDENKING

Lezen: I Korintiërs 10: 14 - 11: 1

DANKZEGGING

16 Maakt de beker waarvoor wij God loven en danken ons niet één met het bloed van Christus? Maakt het brood dat wij breken ons niet één met het lichaam van Christus? (I Korintiërs 10: 16 - 17)

Op woensdag 4 november a.s. is het Dankdag voor gewas en arbeid, op de daaropvolgende zondag mogen we in de morgendienst het Heilig Avondmaal vieren en wordt de avonddienst de dienst van dankzegging genoemd.

In het Bijbelgedeelte I Korintiërs 10: 14 - 11: 1 komt het aspect van dankzeggen nadrukkelijk aan bod. *16 Maakt de beker waarvoor wij God loven en danken ons niet één met het bloed van Christus? Maakt het brood dat wij breken ons niet één met het lichaam van Christus? (I Korintiërs 10: 16 - 17)*

Met deze woorden wijst de apostel Paulus zijn lezers op de betekenis van de tekenen van Brood en Wijn, die wij in het heilig Avondmaal ontvangen. Centrale gedachte bij Paulus in dit gedeelte is de zichtbare gestalte van de gemeenschap.

De gemeenschap met Christus is bepalend voor het leven van de christen. De gemeenschap met Christus brengt scheiding. Deze scheiding moet nadrukkelijk in het oog gehouden worden. Ontvlucht de afgoderij! Deze dringende oproep laat Paulus aan de verzen 16 en 17 voorafgaan. Afgoderij staat voor alles wat een mens van God af kan leiden.

De gemeenschap met Christus brengt niet alleen scheiding. Op een heel ander punt wordt er aan ons leven nog een dimensie van gemeenschap toegevoegd. Want de gemeente van Christus mag zich een gemeenschap weten en mag zich geroepen weten te leven als een gemeenschap.

Alles begint met de gemeenschap met het bloed en het lichaam van Christus. In deze woorden ligt opgesloten dat wij deel krijgen aan het offer van de Here Jezus Christus. Zijn Zelfovergave aan het kruis, tot in de dood, is voor ons van levensbelang. In het verlengde hiervan krijgt ons nieuwe leven, dat wij aan de Here Jezus Christus te danken hebben, vorm en inhoud in dankbaarheid. Een christen, een gelovige leeft in

dankbaarheid, weet van dankzeggen, omdat zijn leven, zijn bestaan, vernieuwd is. Dit nieuwe leven wordt zichtbaar in de onderlinge gemeenschap van de gemeente. Wij zijn, hoe velen ook, één lichaam.

Deze gemeenschap, met het lichaam van Christus en met elkaar mag worden verstaan als een echte en hechte verbondenheid. Deze verbondenheid wordt werkelijkheid door de werking van de Heilige Geest. De Heilige Geest is het ook die ons leert onderscheiden. Want ook dat aspect ligt in het Bijbelgedeelte uit I Korintiërs 10 besloten.

Heel concreet past Paulus dat toe op een vraagstuk dat voor gemeenteleden in Korinthe actueel was. Namelijk het vraagstuk van het kopen en eten van vlees dat eerst aan de afgoden gewijd was. Paulus geeft het advies om vrijmoedig en zonder navraag vlees te kopen en te nuttigen. *Immers: 'Van de Heer is de aarde en haar rijkdom.'*(vs. 26). Ook in de omgang met ongelovigen mag dat het uitgangspunt zijn. Dan mag je eten wat je wordt voorgezet, zonder dat je navraag hoeft te doen. Maar wanneer een ander je erop attent maakt dat je met gewijd vlees van doen hebt, eet het dan niet. Dat noemt Paulus een zaak van het geweten. Hij doelt dan niet op het geweten van de christen, maar op dat van de ander, die het gewijd zijn van het vlees ter sprake bracht. Zo werkt de maaltijd van de gemeenschap met dankbaarheid door in de alledaagse dingen. We leren wat geestelijke vrijheid is en hoe je daar mee om mag gaan. Vrijheid is niet hetzelfde als: ik mag alles en daarom doe ik alles. *Er is toch niemand die kwaad van mij kan spreken om wat ik eet, als ik God maar voor mijn eten dank?*(vs 30)

Vrijheid houdt in dat ik alles mag en dat ik tegelijkertijd ook het besef heb dat de vrijheid aan diepte wint, indien ik ook in staat ben om dingen die ik wel mag, na te laten ter wille van een ander. Daarbij staat de eer van God voorop. Dan doen we dat ter wille en ter ere van Dé Ander. Dan weten we echt van dank-zeggen in de concrete praktijk van het leven. Want dan is onze dankzegging onlosmakelijk verbonden met de liefde tot God en de liefde tot de naaste. Dan volgt de dankzegging uit onze navolging van Christus.

Ds. M. A. Bos